

Dichterbij

ZEEUWS-VLAANDEREN

MAGAZINE VOOR
LEDEN VAN RABOBANK
ZEEUWS-VLAANDEREN
ZOMER 2019

Rabobank

kijken naar
de dingen die
iemand wel
kan »10

SAMEN

Participatie
arbeidsmarkt »10

COÖPERATIE

Rabo ClubSupport »28

UITNODIGING

Ledenbijeenkomst 14
oktober »40

Ambassadeursnetwerk Participeren Loont zet zich in om mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt een betere kans op werk te geven.

TEKST: KIM DE BOOIJ FOTO'S: FOTOSTUDIO72

NIEMAND AAN DE ZIJLIJN

Participeren Loont

WWW.PARTICIPEREN
LOONTZEELAND.NL

Rabobank Zeeuws-Vlaanderen probeert er alles aan te doen om de zelfredzaamheid van mensen te bevorderen en hen deel te laten uitmaken van de maatschappij. We omarmen Participeren Loont en geven dit initiatief dan ook graag het podium. 'Hier ben ik erg blij mee', zegt Annemiek Heinen van VNO-NCW Brabant Zeeland. 'De Rabobank was ook één van onze eerste ambassadeurs in Zeeland. Voor ons is het fijn dat een grote naam als deze laat zien dat ook zij het een belangrijk onderwerp vindt.'

VNO-NCW Brabant Zeeland is een van de vijf regionale netwerken van de landelijke werkgeversvereniging VNO-NCW. Ze behartigt de belangen van werkgevers op het gebied van infrastructuur, duurzaam ondernemen en arbeidsmarkt. 'Daarnaast organiseren we bijeenkomsten waarbij onze leden elkaar kunnen ontmoeten en van elkaar kunnen leren. Zo is ook het ambassadeursnetwerk Participeren Loont ont-

staan. Aanleiding was de komst van de Participatiewet in 2015. Die verplichtte werkgevers om mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt in dienst te nemen. Denk daarbij aan mensen met een lichamelijke, psychische of verstandelijke handicap. Daarnaast waren er ook steeds meer bedrijven die een maatschappelijke verantwoordelijkheid voelden en bovendien was er krapte op de arbeidsmarkt, waardoor werkgevers creatiever gingen nadenken over het invullen van vacatures. Maar het aannemen van iemand uit de participatiedoelgroep bleek niet altijd eenvoudig te zijn. Het Nederlandse apparaat van regels en subsidies is erg complex. Dit leidde tot een behoefte bij werkgevers om een netwerk op te zetten om ervaringen te delen en van elkaar te leren. VNO-NCW Brabant Zeeland heeft dit samen met Aan de Slag in Zeeland opgepakt.'

Wat in West-Brabant ontstond, is onlangs ook in Zeeland gestart. Een van de eerste ambassadeurs aan boord was Minouche den Doel-

der, een van de ledenraadsleden van onze bank en tevens bestuurslid van VNO-NCW Zeeland met de portefeuille arbeidsmarkt. 'Ik vind dat je moet kijken naar de dingen die iemand wel kan. Er kan vaak nog heel veel. Deze mensen zijn een waardevolle toevoeging aan de arbeidsmarkt. Bij Den Doelder Recruitment hebben we geen heel specifiek besluit gemaakt om te starten met 'de doelgroep'. We proberen gewoon altijd de match te maken en iedereen aan werk te helpen. Wanneer de 100% match niet gevonden wordt, dan kijken we naar andere opties van wat wél past en misschien met de tijd toch die volledige match oplevert.

Werkgevers staan er vaak wel voor open om iemand met afstand tot de arbeidsmarkt aan te nemen. Ze weten alleen zelf vaak niet zo goed waar ze moeten beginnen en welke tools er zijn om hen te ondersteunen. Stagemogelijkheden, een no risk polis bij ziekte, subsidies voor werkplekaanpassingen. Er zijn veel mogelijkheden. Daar wijzen wij ze op.

Iemand hoeft overigens niet persé een mentale of fysieke handicap te hebben, om een afstand tot de arbeidsmarkt te ervaren. Leeftijd kan ook een reden zijn. Zie op je 56e nog maar eens aan een baan te komen. Maar het kan wel. Zo is een oud-bankmedewerker eens omgeschoold tot calculator in de bouw. Dat is ontzettend goed uitgekapt.'

'We moeten stoppen met mensen in hokjes te plaatsen. Het gaat erom dat niemand aan de zijlijn zou moeten staan.'

'Dat is inderdaad een belangrijk punt. Het is voor een werkgever soms ook onduidelijk wie er wel/niet bij de participatiedoelgroep hoort', beaamt Annemiek. 'Maar daar gaat het helemaal niet om. We moeten stoppen met mensen in hokjes te plaatsen. Het gaat erom dat niemand aan de zijlijn zou moeten staan. Voor iedereen is er een plek op de arbeidsmarkt. Ook voor hen die daar wat meer begeleiding bij nodig hebben. Je ziet gelukkig dat veel werkgevers er wel al mee bezig zijn. Concreet, of klaar voor de stap. Participeren Loont helpt ze daarbij. Het netwerk is bedoeld om elkaar te informeren, enthousiasmeren en inspireren. Ze horen van andere werkgevers over hun ervaringen, wat het hen heeft opgeleverd en ook wat er niet goed gaat. Dat is erg waardevol. Daarmee kan de ander de voordelen en risico's beter inschatten. Je ziet daarnaast ook mooie samenwerkingen ontstaan. Zo was er een particulier die een ICT-opleiding en -bedrijf voor en met autisten startte. De medewerkers hebben misschien sociaal gezien een gebruiksaanwijzing, maar zijn ongelofelijk pienter en doen extreem ingewikkeld werk. Zij werken nu samen met het grote Cap Gemini.'

Minouche den Doelder (l) en
Cindy der Weduwe (r)

Ook Minouche heeft al veel succesvolle voorbeelden voorbij zien komen. 'Ik heb zo eens een zeer sceptische ploegbaas zien uitgroeien tot de grootste fan van de medewerker. Maar ook op ons eigen kantoor hebben we een mooi voorbeeld. Tijdens de sollicitatieprocedure voor onze vacature kwam Cindy, die fysieke beperkingen heeft door een vorm van reuma, als sterkste kandidaat uit de bus. Ze is inmiddels een grote meerwaarde voor ons bedrijf. Hiernaast doet ze zelf haar verhaal. Ik hoop dan ook dat dit artikel niet alleen werkgevers inspireert, maar zeker ook werkzoekenden die een afstand tot de arbeidsmarkt ervaren. Ze moeten weten dat er mogelijkheden zijn. Zeker in een krappe arbeidsmarkt als deze. Werk kan voor hen zoveel brengen. Dat beseft niet iedereen. Het gaat niet alleen om werk en inkomen. Het doet ook iets met je zelfvertrouwen, eigenwaarde en sociale leven. Trots zijn, erbij horen, dat is minstens zo belangrijk.'

Annemiek denkt daarbij terug aan een bijeenkomst van werkgevers onlangs. 'Zo'n twintig werkgevers waren aanwezig en luisterden naar het verhaal van een collega-bedrijf, hoe zij met participatie omgaan. Van daaruit ontstonden discussies. En toen kwam een medewerkster aan het woord. Zij vertelde over hoe ze ernstig ziek was geworden, met welke beperkingen ze sindsdien leeft en hoe ze bij deze werkgever weer een plek vond. In één keer was het stil. Werkgevers leken te beseffen 'oh ja, het gaat over mensen en het zou ook mij kunnen overkomen. Hoe fijn is het dan dat er een werkgever is die jou een kans wil bieden?'

We hopen dat het verhaal van Annemiek, Minouche en Cindy je heeft geïnspireerd. Of je nu werkgever of werkzoekende bent, je kunt iets doen. Laat je informeren over alle tools, subsidies en mogelijkheden. VNO-NCW, het Werkservicepunt, de gemeente en recruitmentbureaus als Den Doelder Recruitment helpen je graag verder. Ook als werknemer kun je dit onderwerp aankaarten bij je werkgever. Je helpt niet alleen een ander, maar ook voor jou kan het samenwerken met iemand uit de doelgroep een grote meerwaarde betekenen. Niemand aan de zijlijn. Daar gaat het om.

Meer weten over Participeren Loont? Neem contact op met Annemiek Heinen via heinen@vnoncwbrabantzeeland.nl of (06) 14640128.

Niet in waarde uit te drukken

Cindy der Weduwe kreeg op jonge leeftijd reumatoïde artritis. Jarenlang werkte ze 38 uur per week. Totdat...

'Totdat ik in 2002 een grote toename aan ontstekingen kreeg. Door nieuwe medicijnen kreeg ik vervolgens last van spierzwakte en -spasmen. Uiteindelijk kon ik nog amper lopen. Dit ging twaalf jaar zo door. Ik werd in die tijd volledig arbeidsongeschikt verklaard, maar ik wilde blijven werken. Dat was zó belangrijk voor me. Het geeft je een stuk eigenwaarde. Je voegt iets toe en hoort erbij in de maatschappij. Mijn werkgever en collega's hebben me altijd gesteund. Ik kon blijven werken, al was het soms maar voor een uurtje tegelijk. In 2014 besloot ik samen met mijn arts mijn medicijnen af te bouwen. Ik kreeg meer pijn en vergroeiing, maar kon wel weer wat beter functioneren. Toen onze afdeling naar het buitenland dreigde te verhuizen, solliciteerde ik op een functie bij Den Doelder Recruitment. Ik werd aangenomen om mijn kwaliteiten, ondanks mijn fysieke beperkingen. Dat betekende ontzettend veel voor me. Ik werk nu 16 uur per week. In die uren geniet ik. Van mijn leuke werk en het even net als een ander zijn. De pijn is er wel, maar kan ik even opzij zetten. Ik ben mijn werkgever en collega's erg dankbaar. Dat is niet in waarde uit te drukken. Overigens vertel ik dit niet omdat ik graag in de picture sta. Verre van zelfs. Maar ik gun het iedereen om zo'n leuke job te hebben en mee te kunnen draaien in de maatschappij. Ik hoop dat mijn ervaring hen inspireert.'